

Finansklagenemnda Skade

Avgjørelse FinKN 2026-524

18.5.2026

Fremtind Forsikring AS

Verdisaker

Tap av ringer – bestemt skadetidspunkt?

Sikrede søkte erstatning under verdigjenstandsforsikringen for ringer som gikk tapt. Hun opplyste at hun la ringene i et siderom i vesken første feriedag, og oppdaget at de var borte da hun skulle reise hjem. Foretaket avsto erstatning under henvisning til at tapet ikke kunne knyttes til et bestemt skadetidspunkt. Etter foretakets avslag informerte sikrede om at vesken med ringene hadde falt ned fra en stolrygg under en lunsj, og at ringene da måtte ha falt ut uten at hun merket det. Foretaket fastholdt avslaget. Sikrede var uenig i avslaget og mente at hennes forklaringer måtte ses i sammenheng og vurderes samlet. Nemnda kom til at tapet av ringene ikke var dekket under forsikringen, og pekte på at det ikke var tilstrekkelig dokumentert at ringene ble skadet av en kjent skadeårsak, eller at tapet kunne knyttes til et bestemt skadetidspunkt.

Saksfremstilling

Saken gjelder krav om erstatning for tap av ringer.

Fra vilkårene hitsettes:

4. HVILKE SKADER

OMFATTER

(...)

Tap av forsikrede gjenstander, dersom skadeårsak er kjent og tapet kan knyttes til et bestemt skadetidspunkt

Saken ble registrert hos foretaket etter telefonhenvendelse den 30.4.25, hvor sikrede opplyste at hun hadde forsøkt å melde inn sak selv, men fikk det ikke til. Foretakets saksbehandler noterte at saken gjaldt tap av to ringer.

I e-post av 5.5.25 opplyste sikrede til foretaket at:

... jeg dro til (utlandet) den 28 mars ... Tilbrakte ferien på et hotell ... Hadde ringene på meg på reisen og puttet dem i siderommet på 'strandvesken' første dag ved bassenget.

Tenkte ikke mer på dem før jeg skulle pakke og dra hjem. Da fant jeg dem ikke i vesken. Sjekket rommet grundig og sendte også hotellet en forespørsel da jeg kom hjem om de hadde fått innlevert ringene. Det hadde de ikke.

Jeg legger ved et bilde av takstbrevet.

Foretaket avsto krav om dekning i brev av 12.5.25. Begrunnelsen for avslaget var at skadeårsaken var ukjent og tapet ikke kunne knyttes til et bestemt tidspunkt.

Sikrede var uenig i foretakets vurdering og påklaget avslaget 1.7.25. Av klagen fremkom det bl.a. at:

... Jeg er uenig i at jeg ikke har krav på kompensasjon for to ringer til en verdi av 37000 som forsvant på en reise ... i mars/april 2025. Jeg skal imidlertid prøve å være mer konkret om hendelsesforløpet. Tirsdag 1 april

dro vi til en strand ... Der spiste vi lunsj på en strandbar og vesken med ringene ble hengt på stolryggen. I løpet av lunsjen datt vesken ned og ringene må ha falt ut uten at jeg la merke til det. ...

Foretaket opprettholdt sitt standpunkt 16.7.25.

Saken ble brakt inn for Finansklagenemnda 12.1.26.

Sikrede anfører at foretaket plikter å utbetale erstatning for tap av to forsikrede ringer. Vilåårene for dekning etter verdigjenstandsforðikringen er oppfylt. Foretakets avslag bygger på en feilaktig bevisvurdering og med det ekskludering av sentrale opplysninger i saken. Avslaget datert 16.7. er heller ikke tilfredsstillende begrunnet og saksbehandlingen fremstår som utilstrekkelig.

Ringene var i sikredes besittelse ved ankomsten til hotellet hvor de så ble lagret i en veske. Da de ikke var i daglig bruk, ble deres forsvinning først oppdaget ved hjemreisen. Hotellrommet ble da gjennomstøkt, og saken ble fulgt opp i etterkant i håp om at ringene skulle komme til rette.

I klagen på foretakets opprinnelige avslag er det identifisert en hendelse 1.4.25 på en lokal strandrestaurant som med sannsynlighetsovervekt er årsaken til tapet av ringene. Dette er understøttet av at ringene ikke var å oppdrive på hotellet, på tross av at brorparten av ferien ble tilbrakt der. Hendelsen 1.4. fremstår som dekningsmessig etter verdiforsikringens vilåår.

Foretaket avsto opprinnelig kravet under henvisning til at skadeårsaken var ukjent, og at tapet ikke kunne knyttes til et bestemt skadetidspunkt. Sikrede klaget på vedtaket og presiserte hendelsesforløpet, herunder at tapet trolig etter en samlet vurdering skjedde 1.4., i forbindelse med at strandvesken falt i bakken under lunsj.

Vilåårene oppstiller ikke krav om eksakt tidspunkt eller full klarhet i skadeforløpet, men at tapet kan knyttes til et identifiserbart hendelsesforløp.

Forsikringsavtaleloven § 8-1 regulerer konsekvensene av uriktige eller ufullstendige opplysninger gitt under skadeoppgjøret, og gir foretaket adgang til å avslå eller redusere erstatning dersom sikrede har opptrådt klanderverdig. Bestemmelsen gir derimot ikke grunnlag for å se bort fra en presisert eller utfyllende forklaring, med mindre foretaket kan påvise at forklaringen er uriktig eller gitt i forståelse av å oppnå en uriktig erstatning. Når slike forhold ikke er påvist, må sikredes forklaring vurderes etter alminnelige bevisregler.

Skadeårsaken er identifisert som at strandvesken falt i bakken under lunsj, og at ringene falt ut av sidelommen som følge av dette. Dette er en konkret, plausibel og et typisk eksempel på «plutselig og uforutsett ytre årsak» slik vilåårene krever.

Selv om det ikke kan fastslås med absolutt sikkerhet at hendelsen ved lunsjtid 1.4. var årsaken til tapet, fremstår dette som klart mest sannsynlig. Dette må etter alminnelig bevisvurdering anses som tilstrekkelig og legges til grunn for vurderingen av forsikringens vilåår.

Foretaket virker å ha lagt avgjørende vekt på at sikrede sin første forklaring var mindre presis enn den senere presiserte forklaringen, og har avvist den sistnevnte av den grunn alene. At en senere forklaring er mer detaljert og presis, gjøre den ikke mindre troverdig eller relevant. Den opprinnelige forklaringen ble gitt under den forutsetning at et tap under et konkret opphold, innenfor et begrenset geografisk område og tidsrom, oppfylte vilåårenes krav til skadetidspunkt. Da dette ble bestridt i første instans, var det naturlig og nødvendig for sikrede å foreta en mer detaljert og grundig gjennomgang av hendelsesforløpet.

At det i ettertid er redegjort for en utflukt til nærområdet rundt hotellet, innebærer ikke et avvik fra den opprinnelige forklaringen om ferieopphold med base på hotell. Dette er en naturlig presisering av hendelsesforløpet, og kan ikke anses som motstridende opplysninger. Det at tapet i

første omgang ble antatt å ha skjedd på hotellet fremstår også som naturlig, ettersom hoveddelen av oppholdet ble tilbrakt der. Dette svekker ikke troverdigheten av den senere presiseringen, men understøtter at forklaringen har blitt utviklet i takt med en nærmere gjennomgang av hendelsesforløpet.

Foretaket har ikke påvist at den presiserte forklaringen er uriktig, selvmotsigende eller gitt i forståelse av å oppnå uriktig erstatning. Etter dette foreligger det ikke grunnlag for å se bort fra forklaringen.

Det foreligger ingen sikkerhetsforskrifter i vilkårene som er brutt. Oppbevaring av smykker i veske under strandopphold er normal bruk, og omfattes ikke av vilkårenes unntak.

Vilkårene for dekning etter verdigjenstandsforsikringen er oppfylt. I dette tilfellet er skadeårsaken kjent, tapet er med sannsynlighetsovervekt knyttet til et bestemt tidspunkt, hendelsen er plutselig og uforutsett, og ingen sikkerhetsforskrifter er brutt.

Forsikringsforetaket avviser ansvar. Tap av ringer er ikke dokumentert til en kjent skadeårsak. Videre kan tapet ikke knyttes til et bestemt skadetidspunkt. Det fremstår som uklart når og hvordan ringene ble tapt. Tapet av ringene har oppstått en gang mellom fra første dag ved bassenget til dagen det skulle pakkes for å reise hjem. Ringen ble lagt i en strandveske som sikrede muligens har hatt med seg under hele oppholdet.

Sekretariatets vurdering:

Nemndas sekretariat avgjorde saken i medhold av delegert avgjørelsesmyndighet, jf. lov om godkjenning av klageorganer for forbrukersaker § 22, jf. punkt 11 i Finansklagenemndas saksbehandlingsregler. Sikrede fikk ikke medhold:

Spørsmålet er om foretaket er ansvarlig for tap av ringer under verdigjenstandsforsikringen.

Innledningsvis skal det bemerkes at hvilke skader og tap som foretaket svarer for, herunder hvilke begrensninger som gjelder, avhenger av de til enhver tid gjeldende vilkår som er tilknyttet den aktuelle forsikringsavtalen som er inngått med foretaket. Forsikringen dekker for øvrig ikke begivenheter ut over de som er bestemt angitt i vilkårene. Den aktuelle forsikringen er med andre ord ikke noen «all risk» forsikring, men en forsikring som dekker skade og tap ved bestemte begivenheter. Dette er hensyntatt ved premieberegningen. Det er videre sikker praksis at det er sikrede som må dokumentere at skaden skyldes slike forhold som selskapet i henhold til vilkårene svarer for.

Sikredes forsikring omfatter bl.a.:

4. HVILKE SKADER

OMFATTER

(...)

Tap av forsikrede gjenstander, dersom skadeårsak er kjent og tapet kan knyttes til et bestemt skadetidspunkt

Denne bestemmelsen forutsetter at 'skadeårsak er kjent og tapet kan knyttes til et bestemt skadetidspunkt'. Formuleringen 'bestemt skadetidspunkt' betyr at tapet eller skaden må oppstå i form av en konkret og påvisbar skadevoldende begivenhet og gir et strengere krav til tidsperspektivet og dokumentasjon av skadetidspunktet enn formuleringen 'plutselig' tap eller årsak, jf. FinKN 2024-344 og 2022-153 med videre henvisninger.

I e-post av 5.5.25 opplyste sikrede at hun reiste til X 28.3.25, og at dato for hjemreise var 8.4.25. Sikrede forklarte at hun '[h]adde ringene på (s)eg på reisen og puttet dem i siderommet på 'strandvesken' første dag ved bassenget'. Videre opplyste sikrede at hun ikke tenkte mer på ringene før hun skulle pakke og dra hjem. Ringene ble da ikke funnet i vesken.

Etter avslaget fra foretaket informerte sikrede om at hun 1.4.25 var på en strand ... Sikrede forklarte at hun spiste lunsj på en strandbar, og at vesken med ringene hang på stolryggen. Under lunsjen falt vesken ned, og sikrede mente at ringene da falt ut uten at hun la merke til det.

Etter alminnelige bevisregler tillegges den tidsnære forklaringen til sikrede størst vekt, se bl.a. FinKN 2018-618, 2020-143 og 2024-344. I den sistnevnte avgjørelsen uttalte nemnda bl.a. at:

Etter alminnelige bevisregler, jf. også HR-2019-2336-A, skal det som hovedregel legges størst vekt på den første forklaringen (den tidsnære forklaringen), fordi forklaringer gitt etter et eventuelt avslag på dekning kan være tilpasset ønske om dekning, jf. FinKN 2014-385.

Nemnda legger til grunn at tapet har skjedd en gang i løpet av siste dagen på reise i Spania, enten på stranden eller i butikken. Dette er ikke tilstrekkelig til å dokumentere et 'bestemt skadetidspunkt'. Sikredes øvrige forklaringer på hendelsesforløpet bærer preg av antagelser som ikke kan legges til grunn som sannsynlig skadeårsak uten ytterligere dokumentasjon.

Tapet av høreapparatet er etter dette ikke omfattet av verdisakforsikringen.

Sekretariatet legger derfor sikredes første forklaring til foretaket størst vekt, og ut fra denne kan vi ikke se at sikrede har dokumentert noe 'bestemt skadetidspunkt'. Tapet kan ha skjedd i perioden fra ringene ble lagt i strandvesken første dag ved bassenget og frem til hun pakket for hjemreise. Dette er ikke tilstrekkelig til å dokumentere et 'bestemt skadetidspunkt'.

Tapet av ringene er etter dette ikke omfattet av verdigjenstandsforsikringen.

Sikrede har anført at:

Forsikringsavtaleloven § 8-1 regulerer konsekvensene av uriktige eller ufullstendige opplysninger gitt under skadeoppgjøret, og gir foretaket adgang til å avslå eller redusere erstatning dersom sikrede har opptrådt klanderverdig. Bestemmelsen gir derimot ikke grunnlag for å se bort fra en presisert eller utfyllende forklaring, med mindre foretaket kan påvise at forklaringen er uriktig eller gitt i forståelse av å oppnå en uriktig erstatning. Når slike forhold ikke er påvist, må sikredes forklaring vurderes etter alminnelige bevisregler.

Som nevnt følger det av alminnelige bevisregler at tidsnære forklaringer tillegges større vekt enn opplysninger som har tilkommet senere. Dette gjelder særlig forklaringer som har kommet til etter at det har oppstått tvist mellom partene. Sikredes tidsnære forklaring må derfor legges til grunn, og ut fra denne kan vi ikke se at det er vist til et 'bestemt skadetidspunkt', jf. drøftelsen ovenfor.

Sikrede har videre anført at det ikke foreligger brudd på sikkerhetsforskrifter. Sekretariatet kan ikke se at foretaket har begrunnet avslaget med brudd på sikkerhetsforskrifter, og ser derfor ikke grunn til å gå nærmere inn på dette.

Hva gjelder anførselene knyttet til foretakets oppfølging av saken, samt dialogen med sikrede, bemerkes det at Finansklagenemndas oppgave er å vurdere foretakets behandling av saker ut fra gjeldende lovverk. Vi har ikke mulighet til å vurdere foretakets kundefølgelse knyttet til god/dårlig kundeservice, lang saksbehandlingstid osv.

Etter dette finner vi at sikrede ikke kan gis medhold.

Sikrede klaget avgjørelsen til nemnda, jf. tredje ledd i samme punkt i saksbehandlingsreglene. Det er ikke lagt frem ny dokumentasjon av betydning for nemndas avgjørelse.

Finansklagenemnda Skades begrunnelse

Spørsmålet til nemnda er om foretaket er ansvarlig for tap av ringer under verdigjenstandsforsikringen.

Nemnda slutter seg enstemmig til sekretariatets konklusjon, og peker på at det sentrale er at det ikke er tilstrekkelig dokumentert at ringene ble skadet av en kjent skadeårsak, eller at tapet kan knyttes til et bestemt skadetidspunkt.

Avgjørelsen er enstemmig.

Finansklagenemnda Skades konklusjon

Foretaket gis medhold.

Ved behandlingen deltok Trine-Lise Wilhelmsen (leder), Merete Anita Utgård (bransjerepresentant) og Fanny Helle (forbrukerrepresentant).